

УТВЪРЖДАВАМ:

Директор:

/Ахмед Капустрев/

«Механизъм за противодействие на тормоза и насилиято»

в ОУ „Гео Милев“ с. Чернооково

Разработен, съгласно Заповед № РД 09-5906/28.12.2017 г. на Министъра на образованието и науката. Приет на ПС с решение №8 на 04.09.2025г.

1. ДЕФИНИЦИИ

Тормозът в училище обхваща широк спектър от прояви. Това е явление със сериозни размери, което остава дълготрайни последици върху психичното здраве и поведението както на децата, които търпят насилие, така и на онези, които го извършват или наблюдават. Последните от насилието в училище са особено тежки и продължителни и силно привличат общественото внимание. Българската дума, която отговаря най-точно на явлението, е „тормоз“ („bullying“).

Какво е насилие?

В България в официална употреба е дефиницията на понятието „насилие“, дадена в параграф 1, т. 1-5 от допълнителните разпоредби на Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето. Две от определенията имат пряка връзка с насилието от деца върху деца, което е обект на настоящия механизъм.

Физическо насилие е „причиняване на телесна повреда, включително причиняване на болка или страдание, без разстройство на здравето“.

Психическо насилие „са всички действия, които могат да имат вредно въздействие върху психичното здраве и развитието на детето, като подценяване, подигравателно отношение, заплаха, дискриминация, отхвърляне или други форми на отрицателно отношение, както и неспособността на родителя, настойника, попечителя или на лицето, което полага грижи за детето, да осигури подходяща подкрепяща среда“.

Сексуално насилие и злоупотреба над дете според определенията на СЗО е „участието на дете в сексуални действия, които той или тя не разбира напълно и за които не е в състояние да даде информирано съгласие, или за които детето не е подготвено от гледна точка на развитието си и не може да даде съгласие, или които са в нарушение на законите или социалните табута на обществото“.

Пренебрегване е неуспехът на родителя, настойника и попечителя или на лицето, което полага грижи за детето, да осигури развитието на детето в една от следните области: здраве, образование, емоционално развитие, изхранване, осигуряване на дом и безопасност, когато е в състояние да го направи.

Тормозът спада към насилието над дете и се третира с мерките на Закона за закрила на детето. Според чл. 7, ал. 1 и 2 от Закона за закрила на детето, всяко дете има право на закрила от насилие и всеки, на когото стане известно за дете, преживяло насилие, е длъжен да сигнализира органите по закрила.

Ключови в разбирането за тормоза са следите характеристики на това поведение:

1. злонамерена проява, която има за цел да нарани или унижи дете;
2. извършва се от позиция на силата, като едната страна използва доминиращата си позиция, за да нарани другата физически или психически, да я унизи или изолира от социалния живот;
3. повтаря се многократно във времето, а не е еднократен и изолиран акт на агресия.

Проявите на тормоз в училище най-общо могат да бъдат разделени на следните основни групи:

Физически тормоз – например, блъскане, щипане, разрушаване, удране, нанасяне на болка, спъване, затваряне в някое помещение;

Психичен тормоз – например, подматане, поддиграване, закачане, омаловажаване, заплахи, изнудване, повреждане на имущество, кражба и хвърляне на вещи, заплашителни погледи, неприетелско следене;

Сексуален тормоз – представлява всяка форма на нежелано словесно, несловесно или физическо поведение със сексуален характер, имащо за цел или водещо до накръняване на достойнството на лицето, и по-специално създаване на смущаваща, враждебна, деградираща (принизяваща), унижителна или обидна обстановка. Включва измислянето на сексуализирани прикори или имена, коментари за външността на някой и подигравки със сексуално значение, неподходящо докосване, бележки и надписи със сексуално съдържание и т.н. до по-екстремни форми на нападане и насилие.

Кибер тормоз - обидни, заплахителни и подигравателни текстови съобщения по мобилен телефон, електронните средства за комуникация или в социалните мрежи; разпространяване на материали, които уронват достойнството на детето или го унижават; снимането на детето с мобилен телефон и свободното разпространяване на снимки или видеозапис в интернет или по други канали без негово съгласие, кражба на самоличност, разпространение на слухове в социалните мрежи др.

Един от признаците, че дете може би е жертва на кибертормоз, е рязката смяна на настроението и поведението му при използване на интернет или при получаване на обаждане по мобилен телефон – например детето става мълчаливо и боязливо.

Конкретни примери, както и разграничаването на нивата на различните форми на тормоз с оглед причиняване на различна по степен вреда, са представени в Таблица 1. Класификация на формите на тормоз и предприемане на съответни действия.

Тормозът, независимо от това как се упражнява, е деструктивен и опасен вид насилие. Следователно усилията за справяне с насилието от деца над деца в училище трябва да бъдат насочени към всички проявления на това явление, а не само към неговите физически форми.

Разпознаването на **физическото насилие** включва следните физически и поведенчески показатели:

- различни по вид и цвят натъртвания, включително синини, постоянни или чести червени петна, включително от пръсти, насинени очи, следи от ухапване;

- неправдоподобни или объркани обяснения за травмите, включително едностранни отговори;
- безпокойство и крайности в поведението - от агресивност до пасивност;
- лоша представа за себе си - децата смятат, че са заслужили насилието;
- прекалена отстъпчивост на детето и оставане без протест да се прави каквото и да било с него;
- влошаване на здравословното състояние, което включва прилошавания, главоболие, отпадналост;
- влошаване на успеха от обучението и чести отсъствия от училище;
- чести отсъствия от определени часове, например физическо възпитание и спорт;

Разпознаването на **психическото насилие** включва следните физически и поведенчески показатели:

- детето може да стане затворено и изолирано, да не желае да контактува с връстниците си;
- агресивно поведение и/или поведение, насочено към привличане на вниманието, упорито непослушание, самонараняване;
- внезапни избухвания, които са необичайни за възрастта или за нивото на развитие на детето;
- бягане и криене, включително зачестили бягства от училище;
- загуба на доверие, неучастие в общите занимания в училище, ниска самооценка;
- употреба на алкохол, медикаменти, самозанемаряване (постоянно обличане на едни същи дрехи или отказ да сменя косата

си);

- психосоматични симптоми.

Разлики между тормоз и закачки или игра между децата и учениците

По-голямата част от ситуациите на тормоз могат да бъдат овладени от учителите, а някои – от самите деца. Всяка намеса изисква внимателна преценка на ситуацията и нейната тежест. На първо място важно е да се разграничат случаите, когато не се касае за тормоз, а само за игра или приятелско премеждане на силите между децата. За целта е необходимо да се наблюдава поведението на децата, включително и на тези, които само присъстват без активно да участват. Следното би могло да помогне за правилна оценка на ситуацията:

- Ако децата се закачат, бутат или блъскат или си разменят шети, като при това се смеят, разменят си ролите и позициите и никое от тях няма видимо доминиращо положение, а околните не им обръщат особено внимание, то най-вероятно става дума за игра.
- Ако едно от децата е видимо напрегнато, не се усмихва, опитва се да се махне, ако ролите не се сменят, а другото дете е в постоянно доминираща позиция и това поведение привлича вниманието на околните, то най-вероятно става дума за тормоз.
- Ако детето/ученикът не се чувства добре от закачките и подигравките, тогава поведението може да е тормоз.
- Ако детето/ученикът, към когото са отправени подигравките, поиска от другото дете да спре и той или тя не спират да се подиграват, тогава става въпрос за тормоз.
- Ако детето/ученикът, който дразни, продължава да дразни или дразни отново и отново, това е тормоз.
- Ако дразненето е за нещо, което детето/ученикът не може да промени (височина, носене на очила, тегло, способност да четете, атлетически способности и пр.), тогава може да е тормоз.
- Ако има и други хора наоколо, които наблюдават ситуацията и се окуражават или се присъединяват към ситуацията на подигравки, това е тормоз.
- Ако едното дете е по-силно или по-популярно, по-голямо на възраст или по властно, това може да е тормоз.

II. ПОЛИТИКА ЗА ПРЕВЕНЦИЯ И ИНТЕРВЕНЦИЯ НА НАСИЛИЕТО И ТОРМОЗА В ОУ „ГЕО МИЛЕВ“ С. ЧЕРНООКОВО

Училищната политика е съобразена с Наредбата за приобщаващо образование, училищната политика за закрила на детето, Механизма за противодействие на тормоза и насилието в институциите в системата на предучилищното и училищно образование и етичният кодекс за работа с деца на ОУ „Гео Милев“

Основни цели:

- Създаване на позитивна култура и климат в училището;
- Повишаване осведомеността на всички участници в процеса на училищното образование, че насилието е неприемливо поведение;
- Разработване и внедряване на система за превенция, която създава условия за превантивна работа с класа и включва децата в образователни дейности, семинари, работилници, които да ги запознават с различните форми на насилие и тормоз, да възпитават уважение и толерантност към различията, да развиват чувствителност към границите на другия, етика на взаимоотношенията, кое поведение е приемливо и кое – не, как да се реагира на неприемливо поведение, др.

- Създаване на система за интервенция като работи или разясни съществуващи правила и процедури във връзка с всяка една проява на насилие и тормоз, вкл. по отношение на идентифициране и сигнализиране;
- Създаване на система за предоставяне на подкрепа за пострадалите и въвлечените в ситуациите на насилие и тормоз;
- Развиване на устойчива система за изграждане на капацитет във всички участници в образователния процес под формата на обучителни дейности, механизми за сътрудничество с външни за училището институции; изграждане на ефективна система за дежурства и др.;

• Създаване на механизми за проследяване на ефективността от дейностите по превенция и интервенция.

В основата на функционирането на механизма за превенция на тормоза и насилието е системата за оказване на обща подкрепа за личностно развитие, която е насочена към развиване на потенциала на всеки ученик в училището, гарантира участието и извагата му в образователния процес и в дейността на училището.

Превенцията на насилието и преодоляването на проблемното поведение се изразява във включване на отделни деца и ученици в дейности (*обсъждане между ученика и класния ръководител с цел изясняване на възникнал проблем и получаване на подкрепа за разрешаването му; използване на посредник при решаване на конфликт в училище; консултиране на децата или ученика с психолог/педagogически съветник; създаване на условия за включване на ученика в група за повишаване на социалните умения за общуване и за решаване на конфликти по ненасилствен начин; насочване на детето или ученика към занимания, свързани с неговите потребности; индивидуална подкрепа за ученика от личност, която той уважава; участие на ученика в дейности в полза на паралелката или училището, екологично определяне на възможности за участие на ученика в доброволчески инициативи*) за въздействие върху вътрешната мотивация, както и оказване на психологическа подкрепа.

Психологическата подкрепа е насочена към децата и учениците, педагогическите специалисти и родителите. Тя се осъществява от психолог и включва:

1. създаване на условия за сътрудничество и ефективна комуникация между всички участници в образователния процес;
2. предоставяне на методическа помощ на учителите за превенция на тормоза и насилието и за преодоляване на проблемното поведение на децата и учениците;
3. груповата работа с деца или ученици и/или кризисна интервенция;
4. работа със средата, в която е детето или ученикът - семейството, връстниците.

Училищната политика се реализира на равнище училище и на равнище клас, като на всяко едно от тези равнища се осъществяват дейности по превенция и интервенция (реакция).

1. ДЕЙНОСТИ НА РАВНИЩЕ УЧИЛИЩЕ

1.1. ПРЕВЕНЦИЯ

- Създаване на УКС /Училищен координационен съвет/ за справяне с насилието, който да планира, проследява и координира усилията за справяне с училищния тормоз. Състав на УКС може да се актуализира. Той се ръководи от директор и в него участват учители от различните етапи, ученици и родители. Съставът на УКС се актуализира всеки три години и при необходимост. УКС изготвя план за съответната учебна година за противодействие на тормоза. На основание на извършената оценка в началото на всяка учебна година УКС може да актуализира изготвения план с дейности по превенция и интервенция на равнище клас и

училище. Той е със срок една учебна година. С резултатите от направената оценка се запознава педагогическата колегия. Оценката се извършва чрез стандартизирана анкета.

- УКС за справяне с насилието, съгласувано с класните ръководители договаря единен механизъм с ясно разписани отговорности, за предотвратяване и реагиране при проява на тормоз и насилие в училище.

- При необходимост УКС дава препоръки при изготвянето на правилата на поведението и ценности на класовете и приема и обобщава постигнати предложения за общоучилищни ценности, които да бъдат включени в Правилника за дейността на училището.

- Всички учители в училището могат да предлагат на УКС мерки за изработване на процедура за усъвършенстване на системата на дежурство с оглед на това да бъдат обхванати местата в училище, където при етапа на оценка е установено, че най-често се извършва тормоз. Събраната информация се предоставя и обсъжда с действащата комисия по изготвяне на графика.

- Актуализиране на етични кодекс на училищната общност

- УКС за справяне с насилието подкрепя класните ръководители в дейностите им, свързани с разпознаване на тормоза.

- Председателят на училищната комисия за квалификация, предлага обучения за повишаване на квалификацията на учителите в областта за справяне с училищния тормоз..

- УКС може да предлага промени в Правилника за дейността на институцията при необходимост.

- Информирание и актуализиране на информацията за наличните ресурси в общността - съществуващи услуги и програми за превенция и противодействие на насилието и тормоза в детската градина, училището и центъра за подкрепа за личностно развитие

1.2. ИНТЕРВЕНЦИИ

- **ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ПОТОКА НА ИНФОРМАЦИЯ ВЪВ ВРЪЗКА СЪС СЪМНЕНИЯ ЗА ТОРМОЗ ПО РЕДА, ПОСОЧЕН ПО-ДОЛУ:**

На първо ниво „Нарушаване на правилата“:

1. Прекратяване на ситуацията и успокояване/интервенция към всички участници

2. Уведомяване на родител от класния ръководител/учителя

На второ ниво „Повтаряне на едни и същи нарушения на правилата или насилие с по-сериозни последици - тормоз“:

1. Прекратяване на ситуацията и успокояване/интервенция към всички участници

2. Учителят/класният ръководител съобщава на Координационния съвет за случай. Прави се оценка на случая и по преценка директорът подава сигнал от името на институцията до Отдел „Закрила на детето“ (ОЗД) и/или полицията и иницира работа по случая

3. Уведомяване на родител.

На трето ниво „Системна злоупотреба, както и ситуации, в които съществува опасност за живота и здравето за които и да е от участниците в ситуацията“

1. Прекратяване на ситуацията и успокояване/интервенция към всички участници

2. Учителят/класният ръководител подробно се информира за случая и се от всички свидетели и участници в ситуацията на насилие. Незабавно се уведомява директорът и се подава сигнал към ОЗД и/или полицията

3. Уведомяване на родител. Иниципиране на работа по случай, включително насочване на случаи към външни служби При случаи от трето ниво, както и по преценка при случаи от второ ниво, незабавно се уведомява Дирекция „Социално подпомагане“ (Отдел „Закрила на детето“ - ОЗД) и/или полицията. При становище от координационния съвет в училището за иниципиране на работа по случай или ако не се свика Координационен механизъм за взаимодействие при работа в случай на деца, жертви на насилие или в риск от насилие, и за взаимодействие при кризисна интервенция, психологът следва да иниципира работа по случай с детето в училището.

Всеки служител в училището е длъжен при установяване на случай на насилие и тормоз незабавно да уведоми директора на институцията. Съгласно Закона за закрила на детето (чл. 7, ал. 1) „Лице, на което стане известно, че дете се нуждае от закрила, е длъжно незабавно да уведоми дирекция „Социално подпомагане“, Държавната агенция за закрила на детето или Министерството на вътрешните работи. Съгласно ал. 2 „Същото задължение има и всяко лице, на което това е станало известно във връзка с упражняването от него професия или дейност, дори и ако то е обвързано с професионална тайна“. Интервенцията на равнище училище включва воденето на училищен дневник, иниципиране на работа по случай и насочване на случай към други служби.

- **Водене на училищен дневник.**

В дневника със случай се документират единствено ситуациите съответстващи на второ и трето ниво на класификацията на тормоза, при които се намесва координационния съвет. УКС извършва оценка на риска и създава процедура за откриване и работа по случай в училище. В дневника се отбелязва дата, клас, участници, вид на проявата, какво е предприето и подпис на служителя.

Първо ниво - нарушаване на правилата не се регистрират

Второ ниво – повтаряне на едни и същи нарушения на правилата или насилие с по-сериозни последици – тормоз - ситуациите на тормоз се описва в дневника за ситуации на тормоз и се предприема работа по случай. Възстановяване на шети при наличие на такива

Трето ниво – системна злоупотреба, както и ситуации, в които съществува опасност за живота и здравето за които и да е участници в ситуацията – ситуациите на тормоз от трето ниво се описват в дневника за случаи на тормоз, както по тях се предприема интензивна работа по случай, включваща всички участници, правят се оценки на потребностите и план за действие, както и се иниципира процедура в съответствие със закона за закрила на детето, Наредбата за приобщаващото образование за предучилищното и училищното образование

- **Процедура за откриване и работа по случай**

При предприемане на индивидуална работа по случай с ученик на базата на направения анализ, координирането на работата се осъществява от училищния психолог или от педагогическия съветник. Информацията за вписаните в Дневника със случаи на училищен тормоз се съхранява само при психолога или педагогическия съветник, или, по изключение, при друг член на координационния съвет, определен от директора на училището.

- **Класификация на тормоз и предприемане на съответни действия (Вж. ПРИЛОЖЕНИЕ).**

2. ДЕЙНОСТИ НА НИВО КЛАС/КЛАСНА СТАЯ

2.1. С цел създаване на пространство, в което се говори открито за тормоза:

- в часа на класа всеки класен ръководител използва формите на групова работа, дискусия, споделяне на опит;
- учителите да включват по подходящ начин в коментирането на проблема насилие и тормоз и ценностите, които предлагат, ако учебното съдържание на преподавания от тях предмет позволява това.

дейностите по превенция

- 2.2. Използване на посредник при разрешаване на конфликта
- 2.3. Насочване към допълнителни извънкласни и извънучилищни форми на обучение на учениците, застрашени от противообществени прояви с цел превенция на проблемното поведение..
- 2.4. Всяка паралелка заедно с класния ръководител изработва общи правила на поведение в класа.
- 2.5. Провеждане на тематични родителски срещи и предоставяне на информация на поведение в класа.
- 2.6. Класният ръководител, заедно с учениците обсъждат и процедура, описваща мерките в случай на нарушаване на правилата.
- 2.7. Използване на посредник при решаване на конфликти и ментор при провеждане на тематични часове на класа
- 2.8. Провеждане на индивидуални консултации с деца, понасящи или извършители на тормоз.
- 2.9. Включване на учениците, застрашени от противообществени прояви, в извънкласни мероприятия и дейности, организирани от училището, съгласно Правилника за дейността на училището.
- 2.10. При преминаване в обучение в електронна среда засилена работа по превенция на кибертормоза в часовете на класа и часовете по ИТ.
- 2.11. Организиране и провеждане на беседи от инспектори от Дирекция „Социално подпомагане“.

3. ВКЛЮЧВАНЕ НА РОДИТЕЛИ

Родителите се привличат, като партньори в дейностите по превенция и интервенция на тормоза чрез:

- Участие в тематични родителски срещи.
- Участие в часове на класа и часове за кариерно ориентиране.
- Участие като специалисти в различни училищни инициативи и дейности.
- Участие в беседи с родители и близки на учениците, застрашени от противообществени прояви.
- Участие в провеждането на индивидуални консултации с деца, понасящи или извършители на тормоз.
- Участие на родители и близки на проблемни ученици в мероприятия и дейности на класа и училището с цел приобщаването им към училищния живот и ангажирането им с живота на децата им в училище.
- Взаимодействие на родители и учители при решаване на конфликти между ученици.

При наличие на необходимост от интервенция се уведомяват родителите на участващите в ситуацията на насилие и тормоз ученици, както и за предприетите от институцията действия за разрешаване на ситуацията. Разговорът се провежда на подходящо

масто, в партньорски взаимоотношения, като се даде възможност за споделяне на наблюдения, тревоги и опасения на всички страни. Могат да се обсъдят конкретни препоръки към родителите и възможностите за реализирането им. По преценка учителят може да насочи родителите за консултации с други специалисти при необходимост.

В случай, че родителите отказват да съдействат, учителят следва да се обърне към координационния съвет и случаят да се обсъди.

4. ДЕЙНОСТИ НА НИВО ОБЩНОСТ

2.12. Класните ръководители съдействат на УКС за подобряване на комуникацията и взаимодействието между училищната и родителската общности; за издирване и привличане на родители, които да подпомагат дейностите на ниво клас и училище, в посока организиране на подходящи училищни инициативи.

2.13. УКС за справяне с насилието, съгласувано с директора на ОУ осигурява реални партньорства с външни за училището организации, служби и специалисти:

- Дирекция "Социално подпомагане" - Отдел „Закрила на детето“;
- Местна комисия за БШМН;
- МВР – Детска педагогическа стая.

Неразделна част от Механизма за противодействие на тормоза и насилието в ОУ „Гео Милев“ с. Чернооково са утвърдените училищни правила и процедури за въвеждане на защитна мрежа за противодействие на тормоза между учениците.

**ПРИЛОЖЕНИЕ 1: КЛАСИФИКАЦИЯ НА ФОРМИТЕ НА НАСИЛИЕ И ТОРМОЗ И ПРЕДПРИЕМАНЕ НА
СЪОТВЕТНИ ДЕЙСТВИЯ**

Нива на насилие и тормоз	Отговор на институцията	Документиране	Последователност на процедурите за интервенция
ПЪРВО НИВО - НАРУШАВАНЕ НА ПРАВИЛАТА: • Форми на физическо насилие са например: леко удране, бутане, щипане, драскане, дърпане на коса, хапане, подритване, замърсяване или разрушаване на нечия собственост. • Форми на психическо насилие са например: омаловажаване, клокарстване, обиждане, осмиване, засрамване, подвикване, ругане, клеветене, подигравки, унижение, заплахи, нецензурни/неприлични коментари, измисляне на прикори, изключване от групови или съвместни дейности, фаворизация/предпочитания, базирани на различие, разпространяване на слухове. • Форми на сексуално насилие са например: показване на неприлични жестове и действия, вербален тормоз със сексуално съдържание, разпространение на истории и изображения със сексуален подтекст, съблизяване от друго дете или възрастен, злоупотреба с власт при подстрекане, изнудване, склоняване и/или принуждаване към сексуални действия. • Форми на кибернасилие са например: обидни колажи, снимки, видеа, коментари, обаждания и изпращане на обидни съобщения (SMS, MMS, съобщения в социалните мрежи и др.), използване на дискриминативни и обидни етикети, използване	На първо ниво действията се предприемат от класен ръководител или учител заедно с родител, като се осъществява педагогическа работа – индивидуално, за група деца/ученици или за цялата група/клас. При наличие на щети от материален характер – те се възстановяват. Ако педагогическата работа не дава резултат и насилственото поведение се повтаря, последствително са по-сериозни, то тогава следва се да предприемат действия, предписани за ситуации от второ или трето ниво.	Ситуациите от първо ниво не се регистрират в Дневника със случаи, защото са първа прова на насилие и не се тълкува като тормоз.	1) Прекратяване на ситуацията и успокояване/интервенция към всички участници. 2) Класният ръководител/учителят подробно се информира за случилото се от всички свидетели и участници в ситуацията на насилие. 3) Уведомяване на родител от класния ръководител/учителя. 4) Консултации – приемане на индивидуални разговори с участниците от класния ръководител/учителя. 5) Мерки и действия от страна на класен ръководител/учител – намиране на решение, което удовлетворява страните и служи за пример на наблюдателите. 6) Последваване на изпълнението на предприетите мерки и действия.

на език на омраза, кражба на профили.

Нива на насилие и тормоз	Отговор на институцията	Документиране	Последователност на процедурите за интервенция
ВТОРО НИВО – ПОВТАРЯНЕ НА ЕДИНИ И СЪЩИ НАРУШЕНИЯ НА ПРАВИЛАТА ИЛИ НАСИЛИЕ С ПО-СЕРИОЗНИ ПОСЛЕДИЦИ – ТОРМОЗ. Форми на физически тормоз са например: шамаросване, удране, стъпкване или късане на дрехи, ритане, обграждане, шиене, отнемане и разрушаване на нечия собственост, дърпане на нечий стол изпод него, дърпане за уши или коса. Форми на психически тормоз са например: изнудване, заплашване, несправедливо наказване, забрана за общуване, отхвърляне и манипулация, подигравки, отправени пред целия клас или група, публично унижение, обиди, интригантстване, разпространяване на слухове, публично отхвърляне и игнориране, неприемане, манипулиране и използване. Форми на сексуален тормоз са например: сексуално докосване, показване на порнографски материали, показване на интимни части на тялото и свалване на дрехи, подтикване или принуждаване към сексуални действия, заснемане в сексуални пози. Форми на кибертормоз са например: непокоскано заснемане и разпространяване на снимки и видео, злоупотреба с влогове, блогове, форуми, социални мрежи, заснемане и разпространение без разрешение. Унижателни за детето снимки/видео.	На второ ниво действията се предприемат от класен ръководител/учител заедно с психолог или педagogически съветник, председател или представител на координационния съвет и задължително участие на родител, като се уведомява директора. По преценка се подава сигнал до ОЗД и/или полиция. Координационният съвет прави оценка на риска и може да даде становище за иницииране на работа по случай. Ако присъствието на родител не е в най-добър интерес на	Ситуацията на тормоз се описва в Дневника със ситуации от свидетеля на случилото се или класния ръководител/учители. Възстановяване на щети при наличие на такива.	1) Прекратяване на ситуацията и успокояване/интервенция към всички участници. 2) Учителят/класният ръководител подробно се информира за случилото се от всички свидетели и участници в ситуацията на насилие. - Всески служител, който е станал свидетел на насилието, може да подаде сигнал към ОЗД. 3) Учителят/класният ръководител съобщава на Координационния съвет за случая. Прави се оценка на случая и по преценка директорът подава сигнал от името на институцията до ОЗД и/или полицията и се инициира работа по случай. 4) Уведомяване на родител. 5) Мерки и действия – работа на координационния съвет: анализ на ситуацията от ретистъра и предприемане на работа по случай. 6) Проследяване на изпълнението на предприетите мерки и действия.

кражба на профил и използване език на омрза.	детето, например би го наранил, застрашил безопасността му или би нарушил училищната процедура, следва да се уведоми директора, който следва да се обърне към отделилите за закрила на детето.		
Нива на насилие и тормоз	Отговор на институцията	Документиране	Последователност на процедурите за интервенция
ТРЕТО НИВО – СИСТЕМНА ЗЛОУПОТРЕБА, КАКТО И СИТУАЦИИ. В КОИТО СЪЩЕСТВУВА ОПАСНОСТ ЗА ЖИВОТА И ЗДРАВЕТО ЗА КОЙТО И ДА Е ОТ УЧАСТНИЦИТЕ В СИТУАЦИЯТА: • Форми на физически тормоз са например: сбиване, задушаване, събаряне, причиняване на изгаряния и други наранявания, намушкване с остър предмет, провеждане от прозорец или високо място, ограничаване на движението, липсване от храна, излагане на ниски или високи температури и заплашване с оръжие. • Форми на психически тормоз са например: сплъщване, изнураване със сериозни заплахи, насилствено отнемане на пари и вещи, килтви, които накарват сериозно достойнството, публично унижение, ограничаване на движението, склоняване за употреба на психоактивни вещества, включване в антисоциални групи и организации,	На трето ниво се уведомява незабавно ОЗД и/или органите на полицията. Действието на ниво институция се предприемат от директора заедно с координационния съвет със задължителното участие на родител и компетентни власти, организации и услуги (центрове за социална работа, здравни центрове, отдели закрила на детето, полиция и др.).	Ситуацията на тормоз от трето ниво се описват в Дневника със случай, като по тях се предприема интензивна работа, включваща всички участници; правят се оценки на потребностите и план за действие, както и се инициират процедури в съответствие със Закона за закрила на детето, Наредба за	1) Прекратяване на ситуацията и успокояване/интервенция към всички участници. 2) Учителят/класният ръководител подробно се информира за случилото се от всички свидетели и участници в ситуацията на насилие. Незабавно се уведомява директорът и се подава сигнал към ОЗД и/или органите на полицията. 3) Уведомяване на родител. 4) Консултации – предприемане на индивидуални разговори с участниците. 5) Мерки и действия от страна на координационния съвет, интензивна работа по случай, информиране и

изолация, групово измъчване на индивид или група и организиране на банди, последните от които нараняват други. • Форми на сексуален тормоз са например: съблазняване от друго дете, злоупотреба с власт при подстрекаване, изнудване, склоняване и/или принуждаване към сексуални действия, блудство, изнасилване, кръвосмешение. • Форми на кибертормоз са например: повторно действие на непокисано заснемане и разпространяване на снимки и видеозаписи, злоупотреба с влогове, блогове, форуми, социални мрежи, профили и лични данни, заснемане без разрешение, заснемане и разпространение на сцени на насилие, разпространение на записи и снимки и видео на детска порнография.	Ако присъствието на родител не е в най-добър интерес на детето, например би го наранил, застрашил безопасността му или би нарушил училищната процедура, директорът следва да информира отделите за защита на детето, центъра за социална работа и/или полицията. При материална щета се съставя Протокол за възстановяване на щетата.	приобщаващото образование, Закона за предучилищното и училищното образование.	насочване към други служби и/или услуги от страна на директора. Ако друга организация или услуга е выявлена в работата с детето или ученика, институцията установява връзка с тези организации или услуги и синхронизира дейностите. 6) Проследяване на изпълнението на предприетите мерки и действия.
---	---	--	---